

{ אז נדברו }

חג מתן תורתנו תשפ"ג | לסדר: "צבי וחמיד ורגיג..." | גליון מספר: 604

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם
בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראשי!!!

למה 'עול תורה' זה דבר כ"כ קל?? ולמה בחור שרוי בלא תורה???

כשהייתי בחיידר הייתי מאוד מאוד חלש במתמטיקה... פשוט לא התחלתי לקלוט... עד היום אני שוקע ברחמים עצמיים כשאני נזכר איך אני יושב מתוסכל מול איזה תרגיל ארוך ומסתכל עליו כקוף בן אדם... ואני מנסה לנחש... איזה מספר הכי כדאי לכתוב פה... לך תדע... אולי זה בדיוק יצא התוצאה הנכונה... (כן... שם אחזתי... והיום אני 'קצת' שונה רק באמצעות תפילה וקשר לה' ואכמ"ל) ותכל'ס... אני כבר חצי שעה יושב מול התרגיל וחושב מה הכי כדאי לכתוב... מה אתה אומר?? לכתוב 80... אולי 800... אולי 8000... בסוף החלטתי שעדיף לכתוב 8000!! למה?? כי מה שבטוח בטוח... תאר לעצמך שאני אכתוב 800 ובסוף יתברר שזה 8000?? אז יהיה חסר 'מנות'... אבל אם אני כותב 8000... מה שבטוח בטוח... מקסימום יהיה יותר... אמא שלי לימדה אותי שעדיף שיהיה יותר מאשר חסר... בקיצור: כמו יהודי שמחמיר מספק ככה גם אני הלכתי על השיטה המחמירה וכתבתי את המספר הכי גבוה שאני מכיר... לייתר בטחון... כדי שלא יהיה 'חסר'... בכלל מאתיים מנה'... **אה... מה אתה אומר על זה??**

כל מי שלא 'סתום' כעת לגמרי כמו שאני הייתי 'סתום' אז... מבין עד כמה שהשיקול הזה מגוחך... ולמה?? כי מתמטיקה זה לא קייטרינג... שמקסימום יהיה יותר מידי מנות... העיקר שלא יהיה פחות מידי... זה לא זה!! כל הרעיון של מתמטיקה זה עצם החישוב הנכון והמדויק!! בתרגיל מתמטי רוצים לראות עד כמה אתה יודע לחשב את הנתונים... ממיילא במתמטיקה, אם התוצאה הנכונה היא 50... זה לא משנה אם תכתוב 51 או 49... שניהם לא נכונים אותו דבר... לא יעזור שתחמיר ותכתוב מספר יותר גבוה... כי זה לא הנושא... אנחנו לא מחפשים פה כמויות של מספרים... אנחנו מחפשים פה את הבן אדם שיועד לחשבון נכון!! **עד כאן ברור?? ומעתה!!! תתפלא לשמוע שלפעמים ככה זה גם בעבודת ה'...**

לפעמים ה' רוצה ממני תרגיל מתמטי נטו!!! לא פחות ולא יותר... מדויק!!! ה' מעמיד אותך בסיטואציה מסוימת... יש פה מכלול של נתונים שה' רוצה לראות איך אתה משקלל את כל הנתונים בצורה הנכונה... ומצליח לפעול בשיקול דעת **נכון!!** כלומר: לא תמיד מדובר בעמידה בניסיון קשה... או התרחקות מחטא או לחטוף מצווה... לא תמיד זה הנושא!! לפעמים זה לא שייך פה מצוות ולא עבירות ולא ניסיונות ולא פיתויים... יש פה מכלול של נתונים וה' רוצה לראות את השחקן!! אם הוא יודע לעשות את המהלכים הנכונים... ולא בטוח שהמהלך הנכון הוא יותר דתי או יותר תובעני... לא!! יתכן שהוא אפילו פחות פרוע'ם... זה בדיוק כמו התרגיל בחשבון שלא יעזור שתדפוק מספר גבוה לייתר בטחון... לא יעזור פה שתחמיר... ה' כעת לא מחפש ממך לא חומרות ולא קולות... ה' רוצה קליעה למטרה!!!!

האם אתה קולט שיש כזה דבר ביהדות???

אני יכול לומר בנימה אישית שבשבילי זו הייתה הפתעה!! ממש רעידת אדמה!! בתור בחור לא ידעתי שיש כזה דבר... בתור בחור ידעתי שצריך להיות עובד ה' וללמוד תורה כמה שיותר... וככל שאתה בוחר באפשרות היותר מחמירה והיותר דורשת מסירות נפש זה הנכון... ואם יש כבר מקום להסתפק זה האם ללמוד **יותר** או **פחות**... האם להיות **יותר** עוייבד ה' או **פחות** עוייבד ה'... האם להיות יותר צדיק או פחות צדיק... אז יאלה... בא נחמיר... נמשין ללמוד... מה יכול להיות... אתה מסופק האם להישאר בבית עוד יום או לחזור לשיבה... נו... אז תחמיר על עצמך... מה יכול להיות... מקסימום החמרת... מה שבטוח בטוח... (אמנם כבר כתבתי כאן לפני כמה חודשים שזו לא חכמה גדולה תמיד לנקוט בצד המחמיר... לא בריא להפוך את היצר הטוב לנודניק ונאקאץ על בסיס קבוע... אבל עזוב... לא נכנס לזה הפעם...) ואז יום אחד התחנתתי... ופתאום החיים נהיו עמוסים וצפופים... ויש לי כעת ערב קצר של ארבע שעות!! ובארבע שעות האלו אני אמור **גם** ללמוד... **גם** ללמוד ולשחק עם הילד שלי... **גם** לעזור בבית... **גם** להתקשר לאבא שלי מדין כיבוד אב... **גם** להתפלל מעריב... **גם** לטפל בכמה נושאים טכניים כבעל משפחה... את כל זה אני צריך לעשות בערב אחד!! אין פה שאלה **האם** לעשות או לא לעשות...?? פה השאלה היא מקסימום מה לעשות קודם ומה להשאיר לאחמ"כ??

תבין: אין פה שאלה של בחור ישיבה האם להישאר בפנימיה ולשמוע מוזיקה בנגן או להתגבר ולעלות לביהמ"ד ולעשות רצון ה'?? לא!! זה ממש זמן כבר לא נושא לדיון... זהו... נכנסנו לחיים... בערב הזה אני בטוח לא הולך לשבת על המקום אפילו לא רגע אחד... זו עובדה!! כל מה שנותר לי זה בעיקר התרגיל המתמטי!!! השחמט!! מה נכון לעשות... ומה קודם ומה אחר... כ... והיות ואני לא מספיק הכל אז מה להעדיף על מה... מה לשים בראש הרשימה ומה להשאיר להידחות לפעם אחרת... בקיצור: אין פה כמעט שאלה של **האם!!!** כל השאלה היא: איך... כמה... מה לפני מה... בקיצור: יש פה מולי תרגיל מתמטי של 'על כן יאמרו המושלים בואו חשבון- בואו נחשב חשבוננו של עולם!! וה' מזמין ממני את התרגיל הזה... וה' לא רוצה ממני כעת לא התגברות ולא מסירות נפש... ה' רוצה לבחון אותי האם אני יודע לפתור את התרגיל נכון... לא יעזור שאני אחמיר... אני צריך לעשות מה שנכון!! בקיצור: זה בדיוק כמו שחמט!! בשחמט אין פה שאלה האם לעשות צעד או לא...?? לא!! השאלה איזה צעד לעשות?? איזה צעד הכי נכון וחכם לעשות?? **ולזה קוראים תורה!!! תורה זו**

הוראה!!

'המסולאים מפז'

הספר מתמקד בנתינת עצות וכלים לעצמאיים המעוניינים לפתוח עסק (מורשה) הנקרא בשם: עסק התורה.

ניתן לרכוש במוקדי המכירה של גיליון זה, כמו כן ניתן להשיג אצל נציגי גיליון זה בשיבות הק'.
לבירור מוקד המכירה הקרוב אליך: 0527683095
0548446691

איך נרגעים מלחץ בערב שבועות???

בימים הספורים שלפני חג שבועות... המנהג שלי בימים שלי להיכנס ללחץ... (אם אפשר למה לא...) אני מאבד שליטה ומסתובב עצבני... ואני כבר לא יודע מה לעשות עם עצמי... תשמע... היריד מגיע... אנשי העסקים מגיעים... ה' מגיע שוב עם כל ה'טובה סחרה מכל סחורה' ולך תדע... האם אני אזכה לקבל תורה וכמה... האם אני אצא טוב מהיריד או לא??

וצריך להתחזק בלימוד... ולקבל עול תורה... בקיצור: אני נלחץ מזה כהונג... וכשאני נלחץ אני כמובן מתאבן כפי שידוע ומוכר לכל הלחוצים... ובישיבה אז בכלל... כל הליל שבועות והמשמר... והאם אני אצליח להיות ער ועד כמה אני אצליח ללמוד בהתלהבות ובחיות... אז השנה מצאתי נוסחה חדשה!!!

נוסחה שכמובן מיועדת רק ללחוצים!! (יש כאלו... שאדבר... צריך לנער אותם... צריך לפחות לקראת שבועות להוציא אותם מהיובש... אבל יש כאלו שזקוקים דווקא לכדור הרגעה... אז השורות האלו יעזיבות למי שזה מיועד לו) ובכן: חג השבועות זה החג הכי פחות מלחיץ!!!

אתה יודע למה??? כי בחג השבועות הקב"ה נתן לנו את התורה בעל כרחנו!!! כפה עליהם הר כגיגית!!! בחג השבועות אתה לא צריך לעשות כלום... הקב"ה מכניס לנו את התורה בכח!! מילא בפורים... פורים זה באמת יום מלחיץ... פורים זה קבלת התורה ברצון... אוהו... ברצון... פה צריך לרצות!! פה צריך לעשות הרבה עבודה פנימית... שזה יגיע מרצון אמיתי, פנימי, לא מלגות, ולא לחץ חברתי... אלא שקבלת התורה תגיע לגמרי מתוך תוכיות הלב באהבה כלולה... פה יש באמת עבודה רצינית... אבל בשבועות?? מה הבעיה... אתה לא צריך לעשות כלום... אפילו לרצות אתה לא צריך... הקב"ה אפילו לא שואל אותך!! הקב"ה מכריח אותך לקבל את התורה, בין תרצה ובין לא תרצה... אתה יודע מה... לצורך העניין... תנסה לברוח מבית המדרש... לא יעזור לך!! הקב"ה כופה עליך הר כגיגית ומציב אותך בפני עובדה!!! אתה מקבל את התורה בכל מצב... כך שאין ממה להילחץ...

והיות ואין ממה להילחץ... אז מה איכפת לך לחייך!!! מה איכפת לך לשמוח... בלאו הכי זה קורה... זה מתרחש... שום דבר פה לא על הראש שלך... אין פה איזה קבלה מאוד דומיננטית שאתה צריך לקבל על עצמך... זה קורה איתך ובלעדך... ואם זה כבר קורה!! אז בא... בא תהיה שמח... תן חיוך ותגיד עם כל הלב לה... אוהו... אני רוצה את זה... אני שמח בזה... אני מעוניין בזה... זה הכל!!! זה הסיפור!!!

מישהו פעם הגדיר לי מה ההבדל בין קבלת התורה של שבועות לקבלת התורה של פורים... פורים זה ליטאי שמתארס. אוי אוי... זה ממממזה רציני... ההחלטה בידיים שלך... אתה צריך לקבל החלטה וזה מלחיץ מניסיון... אבל שבועות זה חסיד בן 18 שמתארס... הכל בסדר... שני הצדדים כבר התרצו ביניהם... הגיעו להסכמות... ואני במקרה החתן... זה חג השבועות!! אל תלחץ... הכל כבר סגור... לך לא נותר אלא לשמוח... שישו בני מעי שישו...

קצר ולעניין: מה זה קבלת תורה? מה יש ביום הזה? מה קרה פה?

כן... צריך לדעת שלמרבית האבסורד יום מתן תורה זה משהו שצריך להסביר אותו! כי על פניו לא לגמרי ברור מה באמת קרה ביום הזה... הרי מסירת התורה התפרסה למשך ארבעים שנה וביום מתן תורה בסה"כ נאמרו רק עשרת הדיברות... אז מה בכל זאת קרה דווקא ביום הזה?? בקיצור: כמה שנראה לנו שאנחנו יודעים מה זה חג השבועות... יתכן שחסר לנו את ההבנה הבסיסית ביותר במשמעות היום... אז ככה: בקיצור נמרץ נחזור ונשנן דברים שהוזכרו כאן בגיליון הרבה פעמים... יהודי זה מתג שעובד!!! כלומר: בבית שלי יש שני מתגים אחד ליד השני... אחד עובד ואחד לא עובד... (אל תשאל אותי למה...) זה ההבדל בין יהודי לגוי... יהודי וגוי עומדים אחד ליד השני... שניהם אירופאים... שניהם מתורבתים... שניהם מאוד מזכירים אחד את השני חיצונית... ובכל זאת יש הבדל ביניהם... מה ההבדל? יהודי זה מתג שעובד והגוי שלי זה מתג שלא עובד!!! יהודי עושה מצוה... הופ... נדלק אור בשמים... יש לו חיבור למערכת השפע האלוקית וזה פועל פעולות בשמים, אם הגוי יעשה את אותו מעשה זה... זה פשוט לא עובד... לא יעזור שתלחץ חזק... אתה יכול גם לשבור את הלחץ... אם זה לא עובד זה לא מחובר...

זה מה שקרה במתן תורה!!! ה' רצה שיהיה לו מדור ושכינה בתחתונים ובשביל זה אנחנו כאן... יש לנו מצד אחד נפש בהמית ואחיה בגשמיות של העולם (שאגב: מקובלנו שהנפש הבהמית של יהודי יותר שפלה מהנפש הבהמית של גוי... כי סו"ס רצונו יתברך שיהיה לו מדור ושכינה בתחתונים... זה צריך להיות קוטבי... מצד אחד בשמים ממעל, ומאידך על הארץ מתחת) ומאידך יש לנו את הנשמה אלוקית שחצובה למעלה מהכסא והיא קדושה ומרוממת יותר מכל השרפים וחיות ואופני הקודש... (את זה אנחנו נקרא בהפטרה של שבועות במעשה מרכבה דחזקאל... שאחרי כל המילים המושגים המופשטים שנקרא שם ולא נבין חצי מילה... בסוף בסוף יהיה כתוב משפט אחד שאותו אנחנו חייבים להבין!!! ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה" שמה זה אומר? שנכון שיש שם בשמים כל מיני מושגים מאוד גבוהים שאנחנו לא מבינים אותם... אבל זה לא סתירה שבסופו של דבר מעל כל הדברים האלו נמצא דמות אדם שלך שהוא גבוה מעל כולם ומפעיל את כולם... וזו שורש הנשמה הישראלית שנמצאת מעל כל המלאכים ומחוברת ב'חבל' לנפש הבהמית של היהודי שנמצאת מתחת הגוי הכי מגושם... בקיצור: יש פה מערכת חשמל ומתח גבוה... אוהו גבוה... מריש דרגין עד סוף כל דרגין... המערכת המסועפת הזו נבנית שלב אחר שלב במשך כל ספירת העומר ובמשך כל החיים... ותכל'ס... בחג השבועות... זה היום שבו הקב"ה חיבר!!!! חיבר כל יהודי ויהודי למערכת הזו... מאותו יום יהודי זה משהו שעובד... לא עוייבד ה'... עובד ה' זה כבר בן אדם צדיק שעבד על עצמו... אנחנו אוהים בשלב לפני כן... אתה עדיין לא עשית כלום... אתה מרגיש כלום... אבל ההלו... אתה משהו שעובד!!! אתה ארון חשמל!!! אתה לא סתם אוסף של רמ"ח וסו"ה... אתה משהו שמפעיל מערכות... אתה איש קשר בין קוב"ה לעולם... אתה יכול לחבר את הקב"ה בעולם ובאותה מידה אתה יכול לגרום לו חלילה שרומה על השמים אלוקים...

יהודי הוא אנטנה שמחוברת לשמים!! יש לו את האפשרות להעביר קשר בין השמים לארץ... יהודי יכול לשגר לה' נחת ושמחה וקורת רוח... ובאותה מידה הוא יכול להשפיע מה' על הארץ שפע של טוב וחסד ורצונו יתברך שהעולם שלנו יהיה מושפע וממנו יתברך...

והחיבור הזה נעשה ביום מתן תורה!!! עכשיו: שלא תבין לא נכון... יתכן שבמתן תורה עדיין רוב התורה לא ניתנה... חלק גדול מהמפסקים של הארון חשמל עדיין לא התחברו בפועל... אבל זה כבר לא הנקודה!! העיקר שזה עובד!! מיום מתן תורה יהודי שנוגע בשרץ נטמא... עד מתן תורה כלום!! מה יש?? עד מתן תורה זה לא עובד... אתה יכול לנגוע בשרץ... אתה יכול לחלל שבת וזה לא עושה שום דבר בעולמות העליונים... גוי שנתן שקל לצדקה... מה קרה פה?? יש פה שקל בתוך קופת צדקה! מה שאתה רואה זה מה שהוא עשה... לא פחות ולא יותר... אבל יהודי שנתן צדקה הוא הפעיל פה השפעה של צדקה...

בקיצור: אם נרצה להגדיר את מה שקרה במתן תורה... במתן תורה היה מרומם!! יהודי זה כבר לא מה שאתה רואה מול העיניים שלך... שום מעשה שלו כבר לא תמים כמו שהוא נראה... יהודי הוא ארון חשמל... כל מעשה שלו פועל לטוב ולמוטב...

עכשיו: שתבין: אין לך מושג איזה מפונק הדור שלנו... אין שום דור בעולם שכ"כ קל לו להבין את זה כמו הדור שלנו... תנסה לדמיין לפני מאתיים שנה איך מצליחים להמחיש כזה דבר... הרי פעם לא היה שום דבר טכנולוגי... לא היה כזה מושג שלט רחוק שאתה לוחץ וזה עובד... לא היה מכשיר קטן שיש בו אינספור דברים... פעם סוס זה סוס וכינור זה כינור ומשחק זה משחק... לכל דבר היה את הנוכחות המגושמת שלו... וממילא להסביר לבן אדם שאתה עושה מעשה וזה עושה פעולות אי שם... פעם להאמין בכזה מושג זה היה לגמרי לגמרי מופשט... אבל היום הכי קל לנו להבין את זה... כי כל דבר זה ככה... היום כל דבר עובד בשליטה מרוחק... היום אני מסביר לילדה שלי בת שנה וחצי... את רוצה לראות במצלמה... תלחצי פה!! והיא לוחצת שם... ואז אני שוב מסביר לה... אם את לוחצת פה זה נסגר... אל תלחצי פה אלא פה!!!!!! הנה... הנה לך מתן תורה... יהודי יקר: אל תלחץ פה אלא פה... אם אתה שומר על העיניים אתה לוחץ במקום הנכון ואתה מפעיל את עיני ה' משוטטות בכל הארץ וזה מפעיל את הזום של המצלמה האלוקים לעורר שפע של השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך... ואם אתה לוחץ במקומות הלא נכונים אתה משפיע חלילה שפע של פורענות... אה... אתה משחק ראש קטן ולא מבין... מי אמר מה אמר? כן... גם הילדה שלי לא מצליחה להבין מה ההבדל בין ללחוץ על הלחצן של הזום של המצלמה לבין ללחוץ על המקש שסוגר את המצלמה... זה מה שקרה במתן תורה!!! במתן תורה הקב"ה עשה אותנו מחוברים!! ונתן לו הוראות מדוייקות איך אתה מפעיל ואיך אתה סוגר... איך אתה זוכה לעורר שפע אינסוף על כל העולם ובאותה מידה איך אתה יכול להחריב עולמות ועולל להביא חלילה אלנדרלמוסיה לעולם...

ונסיים במילה אחת: לנשים יש אהבת תורה עצומה!!! הרבה פעמים שאלתי את אשתי... מה את אוהבת שם בתורה?? מילא אני... אני באמצע סוגיה... אני יודע מה הנושא... אבל אתם לא יודעות... אז מה אתם אוהבות בתורה? איך אפשר לאהוב משהו שאתן לא יודעות?? הנשים קצת מתקשות לענות על השאלה אבל התשובה היא ברורה: אישה אוהבת רוממות!! אישה חייבת רוממות!! תורה זו רוממות!! התורה מכריזה שאני לא סתם! אני עושה פה משהו! אני גדול... וזו הנקודה של מתן תורה... אשרינו מה טוב חלקנו... ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו...

ותהיות **יומיומיות** בחייו של בן תורה שצמוד להוויית שנקרא תורה???

אם תשים לב: סוג השאלות האלו זה לא **האם!!!** האם להתאמץ או לא... האם להתגבר או לא... זה לא שאלות מול היצר הרע... האם לעמוד בניסיון ולהיות צדיק יותר או צדיק פחות... זה לא קשור... אני פה בכלל לא צד!!! אני מצידי מוכן לעשות מה שצריך... אין לי שום אינטרס!!! אני כבר יושב בתוך הרכב ומוכן לנסוע לאיפה שה' ירצה... רק תגיד לי לאן... ימינה או שמאלה... להמשיך או לעשות פרסה...

זה נקרא עול תורה!!!! עול תורה זה אותו אברך שכבר קיבל על עצמו עול מלכות שמים... הוא כבר מוכן להתמסר לעבודת ה' ומוכן להשקיע את כל כולו למענו יתברך... כעת!!! כעת מה שנותר לי זה לקבל עול תורה... שזה אומר שאני מסכים לקבל הוראות מגבוה!!! אני מסכים שהתורה תנחה אותי על כל צעד ושעל מה נכון לעשות... לא מה מלהיב אותי לעשות... לא מה שנראה לי הכי מרגש והכי צדיק... לא לא מה שהכי הייליגער והכי קדוש... אלא מה שנכון!!! מה שה' רוצה כעת!!! זה עול תורה!!! ואת זה באמת בחור ישיבה כמעט ולא פוגש...

עכשיו רק תבין למה התורה מדגישה שלנו שהתורה זה דבר קל!!!!

בפרשת ניצבים כתוב: כי המצווה הזאת אשר אנוכי מצווך היום לא נפלאה היא ממך ולא רחוקה היא, לא בשמים היא, ולא מעבר לים היא, כי קרוב אליך הדבר מאוד... **מה הפשט בזה???** וכי עול תורה זה באמת נראה לך דבר כ"כ קל...?? הרי עד כמה שידוע לי זה מאוד קשה... ומה התשובה?? **אנחנו מתבלבלים בין עול תורה לעול מלכות שמים!!!**

עול מלכות שמים זה דבר קשה!!! אוהו... קקקקשה... עול מלכות שמים זה דם... זה ארבע מיתות ב"ד... יהודי מקבל על עצמו למות על קידוש ה' ולמסור את כל לבבו וכל נפשו ובכל מאודך... זה מאוד קשה!! זה להקריב את כל החיים... אבל **עול תורה???** עול תורה זה דבר מאוד מאוד קל!! עול תורה זה בן אדם שכבר יושב בהגה ומוכן לשמוע להוויית של התורה שאומר לו ימינה שמאלה... נו... לציית ולעשות מה שהוויית אומר זה כ"כ קשה?? (תבין: גם המשנה המפורסמת 'כ' היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן', זה לא עול תורה!! גם כשכתוב שזה דרכה של תורה... למייעשה זה לא העול מלכות שמים שיהודי מוכן לקבל על עצמו בייחס לתורה... הבנת את הנקודה?) עול תורה זה בסה"כ לציית להוויית של התורה ולעשות מה שנכון... תגיד לי: בן אדם שמתפק האם לנסוע לכותל או להישאר ולעזור בבית?? והתורה אומרת לו להישאר בבית!!! יש פה משהו קשה?? זה לא קשור לקשה!!! אין פה משהו קשה וקל... יש פה נכון ולא נכון... ולכן עול תורה זה משהו קל!!! בסה"כ יש לך ברירה לעשות נכון או לא נכון והחלטת לעשות נכון...

נו... אז מה בכל זאת קשה?? סו"ס אחרי הכל עול תורה זה עול... אז מה פה העול?? אם עול תורה זה באמת כמו שאני מתאר את זה עכשיו... זה נשמע שעול תורה זה בסה"כ לשבת ככה רגוע ברכב ולעשות

ואתה כבר יודע מה אתה רוצה... ואתה יצאת מהמיטה וכבר נכנסת לרכב... אתה רק לא יודע איך ומה... אוהו... פה ההוויית נכנס לתפקידו והוא מתחיל להגיד לך ימינה שמאלה קדימה אחורה...

על אותו משקל: בחור ישיבה נמצא בעיקר בשלב שההתמודדות שלו מול עצמו זה **האם!!! האם** בכלל ללמוד או לא... האם בכלל ללכת על זה... ועד כמה אני מוכן להתמסר לזה? עד כמה זה החיים שלי?? אפילו בחור בן עליה... עדיין המשא ומתן שלו עם עצמו זה האם ללמוד **יתר** או ללמוד **פחות**... (הוא כמעט ולא פוגש שאלה של מה נכון לעשות!! כי כמעט ואין לו משהו ערכי נוסף שמתחנך לו מול הלימוד ועבודת ה'...) אז זהו שסוג השאלות של **האם** ללמוד הם לא כ"כ קשורות **לעול תורה!** זה יותר קשור **לעול מלכות שמים!!!** האם לקום בבוקר או לא... זו שאלה של קבלת עול מלכות שמים... האם ועד כמה אני מוכן לקבל על עצמי לעמוד בתורה כשור לעול וכחמור למשא ועד כמה אני מוכן לקיים בעצמי 'ודברת במ בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך' זו שאלה שקשורה לעול מלכות שמים... זו שאלה שפחות שייכת ליום ו' בסיון!!! היא יותר קשורה ליום ה' בסיון!!! ליום שבו עם ישראל באו בברית וקיבלו על עצמם עול מלכות שמים!! רק מה?? ב"ה זכית בתור בחור לקבל על עצמך עול מלכות שמים... נכנסת לעסק רציני... זה כבר סגור ומנוי אצלך שאני קבעתי את מושבי בבית המדרש!! כאן המקום שלי זה כל חיי... אוהו... כעת הגיע הזמן להיכנס לרכב... כלומר:

כעת הגיע הזמן להקים בית בישראל ולצאת לדרך... אה... נכנסת לרכב...?? נכנסת לחיים?? ברגע שאתה יוצא לדרך... כעת החיים נופלים עליך... אתה צריך גם ללמוד תורה... וגם להיות בעל טוב... גם לשלם ארנונה מים וחשמל... וגם לראות עוד דירה... גם לשחק עם הילדים וגם ללמוד איתם... גם להתקשר להורים וגם לעשות קניות... לדאוג לאח הנזקק... ולא לשכוח לתת תשומת לב לשכן הנחיתי... ומה עם הגיבוש המשפחתי... לטפל בגומי של המכונת כביסה... וכל הרשימה הזו עומדת לך מול העיניים... וברור שאתה לא יכול לעשות הכל... בוודאי לא בבת אחת וכעת צריך את ההוויית של התורה שתגיד לך מה נכון לעשות ומה לא... מה קודם ומה אח"כ... זה עוד השאלות הכי קלות... כי מה שכתבתי עד עכשיו זה בסה"כ שאלות של סדרי עדיפויות, מה קודם ומה אח"כ... אבל אתה מבין לבד שיש שאלות הרבה יותר מורכבות מסובכות... מה בכלל נכון לעשות?? איך להגיב על ההתפרצות של הילד אתמוול... (האם כעת נכון להעניש ולהגיב באפס סובלנות או להעלים עין או שאדברה הילד פה בודק אותי האם אני אוהב אותו בכל מצב ממילא צריך להגיב בחום ואהבה?? שאלות קריטיות בדורנו.) האם להישאר בבית בשעות הערב או ללכת לכולל ערב?? האם צריך ללכת למפגשים המשפחתיים?? (כי חשוב לשמור קשר... או שהיות זה לא חלק לגמרי מבחינה רוחנית... או לחילופין זה לא מספיק שיקול מהותי כדי לבטל תורה בשביל זה?) והאם לקבל שבת מוקדם או עדיף לוותר על זה, כדי שלא יהיה לחץ... והאם להתעקש על דברים מסוימים בצניעות או עדיף להעלים עין?? או בשלל רגישויות של כלה וחמותה... מי הפעם קודם? האם אמא או האשה?? ואם הגענו סו"ס לביקור בירושלים... לאיפה כעת ללכת... האם לכותל... או לבקר את הדוד הגלמוד ב'מענה שמחה'? נו... הרשימה הזו מספיקה לך?? או שאתה רוצה עוד כמה מאות ואלפי ספקות

איך יתכן שקבלת עול תורה זה הכי קל בעולם??

(המשך מעמוד 1) אז זהו!!! שבחור כמעט ולא פוגש את הסיטואציה הזו... אצל בחור כמעט ואין שאלות **מה** נכון לעשות ואיך לעשות... כי אצל בחור כמעט כל השאלות מסתכמות ב-האם... כי תבין: אצל בחור יש זמן בלתי מוגבל שאתה יכול לשבת וללמוד ולהתפלל ולעבוד את ה' ללא הפרעה... וממילא כל השאלה מסתכמת ב-האם!!! למדתי כך וכך שעו... עכשיו: האם להמשיך או להפסיק?? האם בכלל להתחיל או להישאר במיטה... אבל היום אני כמעט ולא מגיע לשאלה הזו... כי כשאני כבר לומד... הרבה לפני שכבר אין לי כח ומתחשק להפסיק... עוד הרבה לפני זה אני **צריך** בלאו הכי להפסיק!!! ממילא אני כמעט ולא פוגש את השאלה די... בא לי להפסיק... אלא האם נכון להפסיק כדי להרגיע את הילד או להמשיך...?? אתה קולט? אין פה שאלה האם להתאמץ או להתעצל?? השאלה היא: מה נכון לעשות?? (שלא תבין: אני גם יודע להתעצל... אבל אני פשוט לא מגיע לשלב הזה... כי הרבה לפני ההתעצלות... מגיע צורך אמיתי שצריך להפסיק... והשאלה מה נכון??) **ועכשיו אני אגלה לך סוד כמוס:** כעת אני אגלה לך מהי הסיבה שמקובלנו ש-מי ששרוי בלא אשה שרוי בלא תורה...

שזה הרי מאוד תמוה: איך יתכן שבחור ישיבה שיושב ולומד כל היום... ואחרי כל השטייגן והשעות שהוא צבר בלימוד התורה... אחרי כל זה פתאום מודיעים לו... הלו... כפפרה עליך... אתה בכלל שרוי בלא תורה?? אם אני לא שרוי בתורה... אז מה עשיתי עד היום- כל היום???

ומה התשובה על השאלה הנצחית הזו??

העניין הוא כך: תורה זה מלשון **הוראה!!!** התורה מורה ומראה לנו **מה** נכון לעשות... **איך** לעשות... **מתי** לעשות... אבל **האם???**

האם בכלל לעשות... זו כבר שאלה שלא קשורה לתורה!! זה השלב של **סרום** התורה!! הבנת?? **אני אתן לך דוגמא:** התורה היא כמו הוויית... אחרי שכבר נכנסת לרכב ואתה **כבר** רוצה לנסוע ואתה גם יודע **כבר** לאן אתה רוצה לנסוע... כעת ההוויית מתחיל לתת לך שיעור כללי איך... באיזה דרך... מתי... כמה... ומה... אבל תאר לעצמך שאתה עדיין לפני השלב הזה... אתה עדיין מתמתח במיטה ואתה עדיין מתלבט... עדיין לא החלטת האם בכלל לנסוע... מה אתה אומר... לנסוע או לא?? נו... אם כ"כ קשה לך להחליט האם בכלל לנסוע... אז אולי... אולי גם את זה תשאל את ההוויית... הרי ההוויית כידוע הוכיח את עצמי כאחד כזה שידוע לענות בענייני נסיעות ותחבורה... אז תשאל אותו האם בכלל לנסוע...? ! אה...? מה אתה אומר??

לא!!! זה לא!!! ההוויית לא יודע לענות **האם** לנסוע או לנסוע... עד כאן!! זה לא התחום של ההוויית... את זה **אתה** תחליט... אחרי **שאתה** החלטת...

וכמו כן שאין יש תמיד את אלו ששואלים אותי:
נו... אין בעיה... אני רוצה לעשות מה שנכון... אבל
איך אני אדע?? איך אני יכול לדעת מה נכון??

השאלה הזו מצחיקה אותי... הבעיה הכי קטנה
בעולם זה לדעת מה נכון!! בשמונים אחוז
מהשאלות אנחנו יודעים ממממממ... ואני
מבטיח לך: שאם ב-80% שאלות האלו שברור לנו
מה נכון... אם בזה אנחנו נעשה מה שנכון... אז אני
ערב לך שגם ב-20% הנותרים יהיה לנו את השיקול
דעת לעשות גם אז מה שנכון...

תזכור: עול תורה ברוב המקרים זה בסה"כ
תרגילי!!! ה' לא בהכרח רוצה ממני ביצועים
מרהיבים... ה' לא מחפש הישגים ומספרים
גבוהים... ה' רוצה את החישוב הנכון שלי!! ה'
רוצה לראות איך אני פותר תרגילים של "בכל
דרכיך דעה" בצורה נכונה... ובנינו... תסתכל
ימינה ושמאלה... למרבה האבסורד בשטח
יוצא שעול תורה יותר קשה לנו לקבל מאשר
עול מלכות שמים... לא חסרים אנשים
שמוכנים לחרחף את נפשם ולקפוץ על חומות
ולריב עם שוטרים ולשרוף פחים ולסכן את
עצמם למען היידישקייט... זה דווקא יש
בשפע... אני מכיר פחות אנשים שמוכנים
לקבל על עצמם עול תורה ולהגיע למסקנה
שמה שנכון זה לעשות מה שצריך... כן
שבשורה התחתונה עול תורה זה אמנם דבר
קל!!! כי קרוב אליך הדבר מאוד... קל אבל לא
מצוי!! קל אבל מטעה!!! כן... התורה מונחת
בקרן זווית... קל ונגיש... שווה לכל נפש... כל
הרוצה יבא ויטול... אבל זה לא סתירה
שלמרות שזה כ"כ קל התורה עדיין מונחת שם
בקרן זווית ואין עליה הרבה קופצים... אז
הנה!!! הגיע יום מתן תורה: אני מקבל על עצמי
לעשות מה שנכון, ואתה בחור, תמשיך לקבל ע"ע
עול מלכות שמים... תמשיך להרגיז יצר טוב על יצר
הרע... אבל תזכור שזה עדיין לא עול תורה!!! תדע
ותיה ערך ותחכה להגיע ליום שאחרי החתונה
שזה לראשונה תצטייד בהוויז ותיה שרוי בתורה
ואז אתה לפתע תקבל בשאלות חדשות וקצת
פחות מוכרות... מה נכון לעשות!!! תדע שיש כזה
דבר! תדע!!

גמ' ועוגת גבינה וכוס קולה קר! נו... מה יותר קשה?
ללכת בחוס... או לשבת על גלידה ודף גמ'?? אבל אז
מה... בכל זאת אני רוצה להחליט במקום ה' מה הוא
רוצה ולא שהוא יכתוב לי מה שהוא רוצה... וכל אחד
מאיתנו בנקודה שלו בעבודת ה' מתמודד... אתה יודע
מה קורה לי כשאני נכנס לסוגיה וגלגלי המוח
מתחילים לעבוד במהירות ופתאום הילד שלי מזכיר
לי... אבא... הבטחת לי שתשחק איתי בכדור... ואני
יודע בודאות שמה שנכון עכשיו זה לשחק איתו בפרט
שהבטחתי לוו!! נו... תגיד לי: קשה לשחק בכדור??
לא!! אבל אין לך מושג איזה פיתוי יש לי להגיד לו...
קח חמש שקל... תקנה כיף כף ותן לי לגמור את
המאמר... (אתה יודע כמה קשה לי ללמוד שנים מקרא?? אל
תשאל... כי אני באמצע סוגיה עכשיו... אבל עוזב שיטא בינינו...)
אוי... כמה קשה לעשות מה שנכון... אני מעדיף
להשאיר את הדוגמאות העסיסיות... מעדיף לא לנגוע
ביבלות כואבות... אבל עייני ערך כל הטיטות והמסעות
שלנו לאירופה כדי לקבל השפעות... ואף אחד הרי לא
טיפש... כולנו יודעים טוב מאוד מה נכון לעשות ומה
ה' באמת רוצה!! ואז מה... יש מה שנכון... ויש מה
שאני רוצה... להישאר בארץ ישראל זה לא קשה... אבל
יש לי פיתוי להחליט לרש"ע שהוא רוצה משהו שהוא
מעולם לא ביקש...

יש לך אפשרות לדבר עם ה' ולשפוך לפניו את הלב...
או לתת תרומה לאיזה יארציט והישועה בדרך... אף
אחד לא מפגר!! כולנו יודעים מה נכון!! כולנו מבנים
שלה לך עם ה' בחדר הסגור זה מה שה' מתגעגע וחפץ
ומשחוק... ובכל זאת אנחנו מעדיפים לעשות את כל
הכבישים העוקפים... רק לא זה... מה... כ"כ קשה
להתפלל?? מה... זה יותר זול כלכלית?? לא! זה לא
קשה... זה גם יותר חסכוני... (סידור תפילת כל פה יותר זול
מהסגולה הכי חסכונית... זה לא עניין של קשה... זה עניין
של פיתוי... יש פיתוי לחפוז על כפתור ולסדר עניינים
קצר וקולע... כל בחור ישיבה וכל בת סמיניר יודעים
טוב מאוד איזה מקצוע יותר אידיאלי ונכון בשביל
האשה... והנכון הוא בדרך כלל יותר קל ופחות שעות
ופחות עומס... ועדיין!! יש פיתוי גדול דווקא לחפש
את מה שפחות נכון... למה?? לא בגלל שזה יותר קל
אלא... תן לי... תן לי להחליט לבוורא עולם מה נקרא
בשבילי מסירות נפש לתורה... (כל זוג נשוי מבין מצוין שאם
יש אפשרות לקנות דירה זולה בפרופייה או לקנות דירה בשתי
מיליון שקל עם משכנתא מטרופת ולהיכנס לחובות... לא קשה
לזהות מה נכון... נו... אז למה לא עושים את זה?? כי זה יותר יקר?
כי זה יותר קשה?? לא! ממש לא! אדרבה... דווקא מה שנכון יותר
זול, יותר פרקטי, אבל אז מה... יש פיתוי לעשות מה שאני
החלטתי... ולא מה שה' ודעת תורה אומרת לי מה נכון לעשות...)
ברוב הויכוחים ההשקפתיים שיש בינינו... בדרך כלל
היותר וההשתקה זה הדבר הנכון... (בדרך כלל יוכיח
ההשקפה שלנו הם תמיד פחות מהותיים ממחיר השנאת חיים
והמידות רעות שלהם...) ואנחנו יודעים טוב מאוד מה
נכון... נו... אז למה לא עושים מה שנכון?? כי... כי זה
יותר קשה?? ממש לא! דווקא מה שנכון זה הכי קל...
זה בסה"כ להחליט להיות קצת יותר מודרני... (לשמוע
בקול אשתו של און בן פלת שמבניה לו שהוא לא במקום ריאלי
ברשימה... כן... זה הדבר הנכון במחלוקת... להציף את האגו ולנטרל
את הלשם שמים המזויף...) נו... אז אם כ"כ קל לעשות מה
שנכון... אז למה לא עושים את זה?? כי... כי אני רוצה
להחליט!! אני רוצה לקבוע!! אני רוצה לתת לרש"ע
בכח... גם את מה שהוא מוותר עליו בחפץ לב...

**זו קבלת התורה!!! אני מקבל על עצמי לעשות מה
שנכון!!**

מה שההוויז אומר...?? אז תכל'ס איפה פה העול
הגדול???

אז הייתי מגדיר את זה ככה: נכון!! גם עול תורה זה
דבר קשה... אבל זה קושי מסוג אחר... קושי מסוג
של פיתוי!!! מה אני מתכוין???

לאורך כל הדרך יש שני סוגי התמודדויות: יש
קושי!!! ויש פיתוי!!!

בחור ישיבה של פעם היה רעב ללחם ורועד מקור
ומת מבושה לאכול ימים' אצל הבעלי בתים... זה
ניסיון מאוד קשה... פה יש קושי פיזי... היה קשה
לשרוד את חיי התורה כי לא היו תנאים מינימליים...
ואילו היום?? היום אין קושי!! רק מה כן? יש המון
פיתויים מחוץ לבית מדרש... עכ"פ זה ההבדל בין
הקושי בין עול תורה לעול מלכות שמים... עול
מלכות שמים כרוך בקושי! ואילו עול תורה זה לא
קושי אלא עניין של פיתוי!! אני אתן לך את
הדוגמא הכי הכי מצויה והכי כאובה בדורנו:

לצאת ולהתנתק מהאינטרנט זה קששששה!!! נורא
קשה!! מי שצריך להתנתק מהאינטרנט... הוא צריך
המון קבלת עול מלכות שמים!!! לעומת זאת... לא
להיכנס לאינטרנט?? להיזהר ולא להגיע לשם?? זה
כ"כ קשה? לא! זה לא קשה... (אולי טיפה קשה...) אז
מה כן? יש פיתוי! בא לי... מתחשק לי... בעצם מה
הבעיה בזה... הרי הכל פוליטיקות... ותכל'ס... אתה
הרי יודע מה נכון?? מי כמוך יודע שאחרי הכל
הקיסורים והתלונות והתירוצים... אחרי הכל יש
תורה!!! והתורה אומרת מה נכון... ומה שנכון זה
ההלו... השמר לך ושמור נפשך מאוד ואל תתקרב
לזה... הנה לך עול תורה! תקבל על עצמך עול
תורה... שמה התורה וגדולי התורה מזהירים
אותך?? ההלו... אל תתקרב לשם...

נו... כ"כ קשה לשמוע בקול דעת תורה?? מה דעת
התורה בסה"כ אומרת לך...?? תפנה ימינה במקום
שמאלה... אל תפזול לרשת... מה פה קשה??

מה התשובה?? זה לא כ"כ קשה... זה... זה בא לי...
מתחשק לי... אני רוצה לעשות מה שלא נכון... אני
רוצה לעשות מה שאל לי... הנה לך עול תורה!!! עול
תורה זה לא קשה כמו שיש פיתוי שלא לשמוע
בקול התורה... ולכן קבלת התורה זה דבר מאוד
קל!! לא קשה אבל מפתה!

בשבעות אנחנו לא מקבלים על עצמנו מסירות
נפש למות למען ה'... לא! זה לא הנושא!!! אף אחד
לא ביקש ממך למות בשביל לא ליפול באינטרנט...
בסה"כ ביקשו ממך להמשיך ישר עם הכביש!!!
להמשיך להיות נקי ולא לפזול לשם... והנה תראה
כמה זה קשה לנו... תראה כמה בא לי לצפצף על
ההויז וכן... כן להתחבר לרשת... הנה לך דוגמא
קלאסית של עול תורה!!! מצד אחד זה קל... אבל
מהזווית של הפיתוי זה קשה... רוצה עוד דוגמא???
לעשות מה שצריך זה דבר הכי קל והכי נפלא... אבל
תמיד יש את הפיתוי להיות אויבר חכם... לתת
לרש"ע בכח את מה שהוא לא ביקש ממני... אין
לך מושג איזה יצה"ר היה לי ללכת לכותל המערבי
בחג השבעות בחוס ובצפיפות ובמסיון... אבל מה
אעשה שידעתי שההוויז של התורה אומר לי שמה
שנכון זה לשבת בבית עם האישה והילדים ועם דף

מהמתרחש בליל מתן תורה בבית חיינו...

משפחת יונדב ממשמרת הקוף היו הפעם מרוגשים עד אימה!!! השנה שפר גורלם... בתודש האחרון הם לא גמרו לקוות שר"ח סיון יתקדש בזמנו... וברגע שזה קרה הם מאושרים עלי אדמות... הם לא גומרים לשיר ולפזז 'אשר בחר בנו מכל **הכנסים**'... מה קרה??? השנה יצא שחג השבועות אירע בשבוע של משמרת הקוף... טוב... זה לא כזה חידוש... זה דבר מצוי יחסית... אבל הפעם שבועות יוצא בדיוק ביום ששי... ומשפחת יונדב היא הבית אב הששי של משמרת הקוף... בקיצור: **חג השבועות יוצא בדיוק ביום שלמנו!!!** ממש אתה בחרתנו... אמנם לא מכל העמים אבל סו"ס מכל הכ"ד משמרות כהונה אנחנו זוכים להיות הבית אב שתבחר ותקרב ישכון חצריך בדיוק ביום מתן תורה... עכשיו: שלא תבין לא נכון... זה לא שאנחנו זוכים להקריב את הקרבנות של החג... לא!!! בקרבנות שבאים מחמת החג יש דין מיוחד שכל המשמרות שוות בו... כך שבזה אין לנו פריביליגיה מיוחדת... כשיחלקו שתי הלחם אנחנו לא נקבל יותר מכל שאר המשמרות... גם בשני כבשי עצרת וגם בפריים והאילים והכבשים... בזה כל המשמרות שוות... רק מה כן?? סו"ס בקרבנות השגרתיים של תמיד של שחר ושל בין הערביים וקטורת ונרות... זה שייך לנו!!! זה לכשנלעצמו מרגש... [כ...]. התמיד של שחר של חג השבועות נחשב ע"פ דין לפחות מקודש משני כבשי עצרת... כמו בשני כבשי עצרת הם מקודשים לחג עצרת, הרי תמיד של שחר של עצרת הוא מקודש ליום עצרת, זה יסוד עצום ונפלא... עיין זבחים צא) תחשוב: מי לא רוצה לזכות להיכנס ביום מתן תורה ללשכת הגזית להתפלל לזכות להארת פנים בתורה... אבל איפה... לשכת הגזית סגורה בחג השבועות... אין דנין ביו"ב... חוץ משעת עלות השחר... שאז לשכת הגזית נפתחת במיוחד בשביל הפייס השני והשלישי... ואח"כ רק הכהני בית אב רשאים מידי בוקר להיכנס בדחילו ורחימו להגיד ברכת אהבה רבה ושמע והיה אם שמוע... ואח"כ עשרת הדיברות!!! אנחנו אלו שנזכה להגיד עשרת הדיברות ביום מתן תורה... איפה?? בהר סיני הנוכחי!!! (לשכת הגזית זו העתקה של מסירת התורה בהר סיני... הנשיא ושבעים זקנים זה שחזור יומיומי של "ועלית אתה ואהרן איתך ושבעים מזקני ישראל!!!) לזכות לעמוד בלשכת הגזית בבוקר של מתן תורה ולזעוק שם מעומק לב ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד... והאר עינינו בתורתך... כבר כמה חודשים שאמהות יקרות דופקות אצלנו ומנסות להשחיל קוויטל... אנא... אנא... תעתירו עלינו שם בד' אמות של הלכה ביום הקדוש... שלינקי שלי יהיה טעם בלימוד... קובי שלי... שלימדו לא יהיה קשה עליו כברול...

אנחנו הולכים לעמוד באגן הסהר' ולהעטיר על כל כלל ישראל שהיה להם אהבת תורה... ודבק לבנו במצותיך ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך...

כמובן שאחד מהפריבילגיות המיוחדות שיש לכהני בית אב שביליה שלפני כן... הם מקבלים את כל המתחם של לשכת בית המוקד (בחציו שבחלו) ושם יש מיטות בשביל הזקני בית אב... בליל שבועות המיטות האלו כמעט מאוישות... בפרט שתחשוב שכל הר הבית מלא וגדוש ברבבות אלפי ישראל... אל תשכח שליל שבועות הוא הלילה הכמעט הכי קצר בשנה... הלילה בקושי התחיל והוא כבר נגמר... ואל תשכח שבועות הגיעו פה רבבות אנשים... חלקם הגיעו ממרחקים... אם זה יורדי הים או הולכי מדברות והם הקריבו קרבן תודה שנאלץ ליום ולילה... אז היו פה כמויות של אימורין ואיברים ופדרים... כך שבמזבח יש כעת עבודה סביב השעון... במקביל!!! יש את הכהנים שאוכלים את כל השיירי מנחות והחטאות שצריכים להיאלץ בעזרה ליום ולילה... בסוף האשמורה הראשונה היה פה תרומת הדשן... (ביו"ט מקדימים ועושים תרומת הדשן הכי מוקדם... בסוף האשמורה הראשונה זה באזור 10.00 בערב, לאלו שאומרים תיקון, כשאתם מגיעים לפרשת צו, תכווננו על תרומת הדשן שזה בערך באותה שעה)... חוץ מזה עד 12.46 הייתה פה תכונה רבתי כדי לגמור את כל אכילת קדשים שמצוותם עד חצות... מ-12.56 נהייתה פה קצת רגיעה בעניין האכילה... אבל לא חלפה שעה קלה והתחילה כבר נהירה לקראת הבוקר... זהו... בשעה 3.50 זה כבר העלות הראשון... אל תשכח שלכל הכהנים יש זכות להקריב את קרבנות המוסף ושתי הלחם... ובשביל זה צריך לקום מוקדם כדי להשתתף בפייס (לא ברור מתי הפייס של מוסף)... ובשביל זה צריך ללבוש בגדי כהונה!!! וזה לא פשוט!!! מדובר במאות אלפי כהנים שהתנאי סף כדי להשתתף בפייס זה ללבוש בגדי כהונה... (כלומר: למרות שרק כמה בודדים יזכו בפועל... אבל עצם ההשתתפות בפייס מצריכה טבילה וליבשת בגדי כהונה ורחיצת ידיים ורגלים...) והרי איש הר הבית מגיע בהפתעה... פעמים שהוא בא בקריאת הגבר או סמוך לו לפניו או לאחריו... ובקיצור: לא הייתה קריאת הגבר מגעת עד שהייתה העזרה מלאה בישראל... יש פה מאות בחורים בני עליה לווים שעומדים על משמרתם בכ"ד מקומות של שמירת הלווים! הכהנים בשלב זה מרוכזים כולם בצד ימין מקדישה... מתמקמים סמוך לפתח החיצוני של לשכת בית המוקד... מסתינים לאיש הר הבית... וכל כלל ישראל... כולם עומדים בדחילו ורחימו ועוסקים בתיקון ליל שבועות... רוב האנשים כבר מצוידים כל אחד עם שני טלאים אחד לעולת ראייה ואחד לשלמי חגיגה... ותוך כדי ההסתנה כולם עוסקים בתורה ומחברים תורה עם נביאים, נביאים עם כתובים, ולתקן כ"ד קישוטי כלה להזדמנא עם בעלה למחר... עוסקים בתורה שבעל פה וסתרי תורה... וכמובן! יש את המתח היומיומי... ובפרט בחג השבועות... כשיגיע הטבת הנרות להתעדן שאכן גם היום נר המערבי דולק... ואז אט אט השמים יתחילו להתבהר... ואז רבבות אלפי ישראל יעמדו בהר הבית וימתינו בסבלנות... כולם נושאים עיניים לגג ההיכל!!! שם ניתן לראות את פרשת סוטה שעשויה מזהב שהילי המלכה תלתה בגג ההיכל... ובשעה שהחמה זורחת ניצוצות של סינוור שמש יוצאים ממנה והכל יודעים שהגיע זמן ק"ש... ואז כולם ביחד יגידו 'צור ישראל קומה בעזרת ישראל ברוך אתה ה' גאל ישראל-- ה' שפתי תפתח... ש... ש... שקט... תפילת שחרית בחוץ!!! קרבן התמיד בפנים... ועוד רגע קטורת ומיד ישמע שיר של יום במנגינה קסומה של תורת ה' תמימה משיבת נפש דפרק י"ט בתהילים...

מה שהכי מרגש זה לראות יהודים שכבר מופיעים כן עם זירים ענקיים!!! זרים מפוארים של ביכורי שעורים... כן... יש יהודים שיש להם שדות שעורים... אל תשכח שמגילת רות וכל מלכות בית דוד הגיע לנו מגורן השעורים... היהודים האלו כבר קצרו את השעורים שלהם ממזמן... חלקם אפילו קצרו אותם מיד בט"ז בניסן... מיד לאחר שנקצר העומר (שלפני כן אסור...) ותכל'ס... השעורים חיכו בסבלנות!!! אותם יהודים נאלצו להמתין בסבלנות מלהביא את ביכורי השעורים עד עכשיו... ולמה?? כי נכון שהעומר מתיר את החדר במדינה!! אבל במקדש רק שתי הלחם מתיר את החדש... כלומר: בבית המקדש אסור להביא שום דבר מהיבול החדש עד שיקרבו שתי הלחם... לכן כל הביכורים... גם אלו שכבר נקצרו צריכים להמתין בסבלנות עד אחרי שתי הלחם... (זו גם הסיבה שזה נקרא שמסכת ביכורים כביכול שייכת לחג השבועות... אפילו שלמען האמת ביכורים זה משהו ששייך לכל הקיץ... הסיבה היא בגלל שעד שלא מקריבים שתי הלחם אי אפשר להקריב ביכורים...) אותם יהודים ימתינו בסבלנות... זה הולך להיות בהמשך הבוקר... לאחר התמיד וקרבנות המוסף של חג השבועות ואח"כ יביאו את השתי הלחם ויניפו אותם עם שני כבשי עצרת... וכשיקריבו את כבשי העצרת!!! אז תתיקם פה מעמד הפתיחה של הבאת הביכורים... בבת אחת יעמדו כאן כהני בית אב בה אחר זה... ויהודים חקלאים עם דמעות בעיניים יביאו בזה אחר זה ויניפו את הביכורים ויגידו הגדתי היום לה' אלוקיך... כן... זה בהחלט דבר ששייך דווקא לנו... דווקא לכהני משמר וכהני בית אב של היום הזה!! (זה לא מתחלק בין כל הכנסים כי זה לא קשור לרגל... זה אולי התעבב עד עכשיו בגלל הרגל...)

הלו... תזכור את היום שאחרי שבועות...

כמידי שנה מזוכר כאן התזכורת ליום שאחרי חג השבועות!!!
כולנו יודעים שבלייל חג השבועות צריך להיות ער כל הלילה... בטח... לא חוזרים על טעויות... מספיק פעם אחת עם ישראל נרדמו בליל מתן תורה... ומשה רבינו היה צריך להעיר אותם בסוף זמן ק"ש לבא למתן תורה... אנחנו כבר לא לוקחים סיכונים... כולנו ערים כל הלילה... (יתכן שהיה אפשר ללכת לישון והעיקר שמיהו יעיר אותי... אבל אני לא סומך על אף אחד... עם כל הכבוד... יש לי פה בבוקר טיפה מידי קרישית בשבילי... ולכן אני לא סומך על אף שיעון מעורר)
אבל!!! צריך לדעת שנכון... נכון שלעם ישראל הייתה פשלה בליל חג השבועות שהם הלכו לישון... אבל זו הפשלה הקטנה!! הפשלה הזו אפילו לא מוזכרת בתורה כפשלה!! ולכן למען האמת אין באמת בעיה ללכת לישון בליל שבועות... רק אנחנו בכל זאת נוהגים כך לעשות... לעומת זאת יש פשלה אמיתית!! אוהו... פשלה באמת משמעותית... שקרתה לעם ישראל שברגע שהסתיימה קבלת התורה... כלומר: כשעם ישראל סיימו שנה שלמה בהר סיני והגיע הזמן להתקפל... אז היה שם ויסעו מהר ה'... עם ישראל יצאו מהר סיני בקצב קצת יותר מהיר משאר מסעות... שהיה פה נימה של... יאלה... סו"ס יוצאים מכאן וזו הייתה פורענות אמיתית!!! זה נחשב בתורה אחד מהדברים המבישים באמת!! (עד כדי כך שיש פרשה מיוחדת שהתורה מניחה אותה בין ויסעו מהר ה' למתאוונים להפסיק בין פורענות לפורענות)

בקיצור: ליל שבועות זה הסיפור הקטן!!! הסיפור הגדול זה מוצאי חג השבועות!!! להסכים להישאר בבית המדרש גם במוצאי שבועות ולא לברוח... וזה יותר חשוב בלהיות ער בליל שבועות... את המסר הזה אני כותב מידי שנה... והמסר העיקרי הוא שההללו... תזכור שיש בית מדרש גם ביום שאחרי שבועות...

ככה כתבתי עד השנה האחרונה!!!

אבל גדלתי בשנה... ופתאום קלטתי שההללו... הגעת מאוחר... מי שבמוצאי חג השבועות בורח מהר ה' כתינוק הבורח מבית הספר... כעת זה לא חכמה להגיד לו: לאא!! תשאר... אל תברח...

לא!!! כאן כבר הגעת מאוחר... החמצת את ההזדמנות...

מי שבמוצאי חג השבועות מרגיש... די... הפרתם... יותר מידי עובס... תן לי לחיות... תן לי לנסוע לי... מי שככה מרגיש במוצאי שבועות... אני לא זה שאציק לו ואגיד לו... תמשך בביהמ"ד...

אז מה כן??? עכשיו!!! לפני חג השבועות תעשה הכל בשביל שזה לא יקרה במוצאי שבועות... בקיצור: תהיה מחושב... אל תשתולל בלי קשר... אל תלמד לי כל היממה סביב השעון ואל תהיה אויבר חכם... לפחות בחג השבועות אל תשניא על עצמך את התורה!!! כן... גם בליל שבועות צריך לזכור ולקחת בחשבון שיש את מוצאי חג השבועות שגם אז אני אמור לפגוש את הגמ' ואם מחר אני אברח מביהמ"ד... אז הפשלה היא לא מחר!! אלא היום!! איזה טעויות עשיתי היום שגרמו לי מחר לברוח מהר ה'... רבותי... עגלא תילתא!!! שישו בני מעי שישו... לעשות הכל כדי שחג השבועות יהיה דבש וחלב... חכו ממתקים וכולו מחמדים... אל תשחק עם הסוס כי הוא הוכיח שהוא יודע להתנתק ברוכב שלו בשעת מלחמה... אני באופן אישי זוכר נפילות רוחניות שקרו לי דווקא במוצאי שבועות או מוצאי יו"כ... ליכור שיש פה מערכת יחסים שצריך להשאיר לה טעם טוב ליום שאחרי... ברור או לא ברור???

